

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ Βιλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτος εὐρίσκονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνει
δφελουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

Συνδρόμηται ἐτησια προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνὲς συνέδριον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. — Ἡ γυνὴ
πρὸ τοῦ γάμου ἐν Κίνα. — Πῶς ἐνδύονται αἱ Παρισιναί. Ἀνταπόκρι-
σις ἐκ Παρισίων. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ κ. Τούλας Κόκα-
λη). — Βιογραφία Σχιλέρου (ὑπὸ κ. Μ. Σερογιου). — Ἐπιρροὴ τῆς
Γυναικός (ὑπὸ κ. Χρυσάνθης Πέρεβελη). — Τί πρέπει καὶ τί δὲ πρέπει
Ποικίλα, — Ἀλληλογραφία, — Συμβουλή, — Συνταγή, — Ἐπιφυλλίς,

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ἐν ἐκτάσει τὰ τοῦ
Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικείων Ἔργων
καὶ ἐπιχειρῶν τοῦ συγκληθέντος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς
Κυβερνήσεως.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ Τμήμα Ἱστορικόν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος τούτου, αἰ-
τινες δὲν περιελήφθησαν ἐν τῇ προγενεστέρᾳ ἀνταπόκρισει
μου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Εἰσαγωγὴ διὰ προσφωνήσεως εὐγλώττου τῆς προέδρου κ. Μα-
ρίας Δεραίμ.

Ἐκλογή ἐπιτίμων προέδρων τῶν κ. κ. Κάδης Σταντίν ἐξ
Ἀμερικῆς, Ἑλλεν Φριές διδάκτορος τῆς φιλολογίας τοῦ
Πανεπιστημίου τῆς Οὐψάλ τῆς Σουηδίας, τῆς κ. Χασμάν ἐξ
Ἀγγλίας, τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν ἐξ Ἑλλάδος, τῆς κ.
Κουζάλοκα ἐκ Πολωνίας, καὶ τῆς δεσποινίδος Παπελὲν τῆς
γνωστῆς δικηγόρου ἐκ Βελγίου.

Ἐλαῖον τὸν λόγον : Ἡ κ. Μπλόκ ἀναγνοῦσα πραγμα-
τεῖαν περὶ τῆς γυναικός ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ. Ταύ-
την διεδέχθη ὁ ἰατρός κ. Βεριὲ ὁμιλήσας μετὰ πολλῆς χάρι-
τος καὶ πειθοῦς περὶ τῆς γυναικός ἐν τῇ προϊστορικῇ ἐποχῇ

καὶ περὶ τοῦ τί ἠδύνατο νὰ εἶναι ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις.

Ἡ κ. Κουζάλοκα ὁμίλησε περὶ τῆς προόδου τῆς Πολωνί-
δος γυναικός ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τῇ καλλιτεχνίᾳ. Ἐν
Βαρσοφίᾳ ὑπάρχουσι πολλοὶ διδάκτορες τῆς φιλοσοφίας καὶ
πολλοὶ ἰατροὶ γυναικας, ἐξασκοῦσαι ἐπιμερῶς τὸ ἐπάγγελμα
τῶν.

Ἡ κ. Λεονία Ρουζά δι' εὐφραδεστάτου λόγου τῆς ἐπα-
νειλημμένως χειροκροτηθέντος ἀνέπτυξε πολλὰ ζητήματα ἀ-
ναγόμενα εἰς τὸν γυναικεῖον ἵκνυλον καὶ ἀπέδειξε σαθρὰς καὶ
ἐσφαλμένας τὰς περὶ ὑπεροχῆς τοῦ ἀνδρὸς δοξασίας.

Τελευταῖος ὁ δικηγόρος κ. Γιωῶ ἀνέπτυξε τὸ γυναικεῖον
ζήτημα ἐν τῇ συγχρόνῳ πολιτικῇ.

Ταῦτα ἐν περιλήψει τὰ κατὰ τὸ ἱστορικὸν τμήμα, δι' ὧν
συμπληροῦται ἡ ὅλη ἐργασία τοῦ Συνεδρίου τούτου, οὗτινος
ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἤρξατο ἤδη σηματομένη. Σήμερον
συζητεῖται, ὡς ἐπιπροσφρήθην ἐν τῇ βουλῇ, τὸ νομοσχέδιον
δι' οὗ θέλει ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐμπόρους γυναικας νὰ ἔχωσι
δικαίωμα ψήφου ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν
ἐμπορικῶν προξένων.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ἘΝ ΚΙΝΑ

[Συνέχεια]

Ἐντεῦθεν τέκνα καχεκτικά, μαραμμένα, γεροντικά, με χρο-
νίας παθήσεις καὶ βίον μαρτυρικόν. Ἡ καταθλιπτικὴ τοῦ μαρ-
τυρίου τῆς ἀσθενείας ἀλυσσος περιβάλλει καὶ συσφίγγει τὸ
ἀτυχεῖς μικρὸν τοῦ παιδὸς σῶμα ἀπὸ τῆς βροφικῆς κοιτίδος
του μέχρι τῆς θανατικῆς κλίνης. Ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία ἡ
προστάτις αὐτῆ καὶ φιλόστοργος τοῦ ἀνθρώπου μήτηρ μένει
ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος πρὸς τοὺς πόνους τῶν μικρῶν καὶ ἀνευ-
θύνων τούτων θυμάτων, ἐφαρμάζουσα ἐν τοιαύτῃ σκληρᾷ καὶ

ἀπανθρώπω ἐφαρμογή τὸ «*Ἀμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα*».

Ἰκανή τῶν τέκνων κληρονομική ἀμαρτία εἶναι ἡ πλημμελής ἡθική καὶ πνευματική μόρφωσις, ἐξ ἧς ἡ εὐτυχία ἢ δυστυχία αὐτῶν ἐξαρτάται.

Ὁ Βουδισμὸς διὰ τοῦ συνετοῦ καὶ φιλάνθρωπου τούτου νόμου ἀπύλαξε τὸ Σινικὸν κράτος τῆς φοβεράς πληγῆς τῶν κληρονομικῶν σωματικῶν νόσων. Ἀρσὺ οἱ Κινεζοὶ ἐξασφαλίσουσι τὴν σωματικὴν εὐεξίαν τῆς νέας οἰκογενεῖας καταφεύγουσιν εἰς τὰ ὠροσκόπια, ἵνα πεισθῶσιν ὅτι τὰ αἰσθητά, ὁ γὰρ καὶ τὴν αἰσθητικὴν εὐεξίαν τῶν μελλονόντων συμβιβάζονται. Ὁκτώσ τοιχεῖα τοῦ Κινεζικοῦ ἄλφαβήτου, ἐν οἷς καὶ τὰ σχηματίζονται τὸ ὄνομα ἑκατέρου τῶν συζύγων συνδυάζονται εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἢ μὴ ἢ ἡθική ἢ πνευματικὴ τῶν συμβαλλομένων συμφωνία. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ὠροσκόπια εἶναι ἐναντία ὁ γάμος ματαιοῦται καὶ ἡ μνηστεία διαλύεται φιλικῶς.

Μεθ' ὅλων δὲ τὸν παρὰ τοῖς Σίναϊς ἐπικρατοῦντα πατρικὸν δεσποτισμὸν, οὐδέποτε νεῆνις νυμφεύεται παρὰ τὴν ὀριστικὴν συγκατάθεσιν τῆς κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ γάμου. Ἐάν δὲ δύναται δι' ἐπιχειρημάτων σοβαρῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀρνησίαν τῆς τότε ὁ γάμος διαλύεται.

Οἱ Κινεζοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἦσαν λογικώτεροι καὶ δικαιοῦτεροι καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προικῆς τῶν συγχρόνων πολιτισμένων λαῶν. Ὁ πατὴρ στερούμενος τῆς θυγατρὸς του, τοῦ κτήματός του, τοῦ ἐργάτου του, τοῦ στηρίγματός του ἔχει ἀνάγκη χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ κόρη τῶν κατασκευάζει ἕνδυμα, φαγητόν, τὸν ἐπεριποιεῖτο, τὸν παρηγόρει ἐν ταῖς θλίψεσι. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν τῆς κόρης μισθωτῆ γυνὴ ἐκτελεῖ τὰς ἐργασίας καὶ τὰ καθήκοντά της. Συνεπῶς ὁ γαμβρός ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πενήθερός καὶ τῆς περιουσίας ἧς οὗτος ἦτο κάτοχος ἀπεζημιῶν τὸν πατέρα τῆς νέμψης. Ἐκ τοῦ χρηματικοῦ τούτου ποσοῦ, ἧτοι τῆς προικῆς τοῦ γαμβροῦ ἐλάχιστον μέρος διετίθετο εἰς ἀγορᾶν ἔνδυμάτων καὶ κοσμημάτων τῆς νέμψης. Τὸ ὑπόλοιπον ἔμενεν ἀποκλειστικῆ τοῦ πατρὸς περιουσία, ἣν οὗτος ἐδικαιοῦτο νὰ διαθήσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ ἀξία τῶν ἐκατέρωθεν προσενηγομένων δώρων ὠρίζετο πρὸ τοῦ γάμου ὑπο τῶν προξενητῶν ἢ προξενητριῶν. Ὁ νόμος ἄλλως τε ὀρίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσενηγομένων δώρων ἀνερχόμενον εἰς ὀκτὼ ἥδη. Μεταξὺ τούτων σπουδαιότατην κατέχει θέσιν τὸ μαῦρον μεταξωτὸν ὕφασμα, ὅπερ εἶναι τὸ ἐπίσημον ἔμβλημα τοῦ κεκλεισμένου καὶ περιορισμένου βίου ὃν ὀφείλει νὰ διαγῇ ἡ γυνή.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς περιορίζεται ὅλοι εἰς ἀπανῶντο πρὸς ἀγορᾶν μεγάλης ποσότητος μέλανος μεταξωτοῦ, ὅπερ ἐμαρτύρει τὴν προθυμίαν τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ νὰ εὐαρεστήσῃ τῆ νέμψην, διὰ νόμου ὠρίσθη ὡς ἀνώτατος ὄρος ἢ προσφορά πέντε τεμαχίων (τοπιῶν) ἐκ τοῦ πολυτίμου τούτου ὑφάσματος.

Ὁ πτωχὸς γαμβρὸς ὁ στερούμενος τῶν μέσων νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν πατέρα προσφέρεται νὰ ἐργασθῇ παρ' αὐτῶν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον, ὅτε καὶ δικαιούται νὰ προσλάβῃ τὴν σύζυγόν του παρ' αὐτῶν.

(Περὶ ἧς ἐκ τῆς Ἱστορίας τῆς γυναικός)

Ἡ γυνὴ ἐν Κίνα.

ΠΩΣ ΕΥΑΓΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ

(Ἀναπαύσεις ἐκ Παρισίων).

Οἱ Παριεῖοι λάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος τοῦ Μαΐου. Αἱ ἐορταὶ διαδέχονται ἀλλήλας μετὰ μαγικῆς ταχύτητος καὶ λαμπρότητος. Οὐδαμοῦ γίνεται λόγος περὶ πολιτικῶν. . . Ὅλοι καὶ ὅλαι ἀπολαμβάνουσι γηθούσων τῶν ἀγαθῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ διαρρέουστος αἰῶνος! Ἐάν οἱ κύριοι ἐκδηλώσιν τὴν εὐχαρίστησιν καὶ μακαρίαν αὐτῆν ἀπόλαυσίν των δι' ἵπποδρομιῶν, φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν συνεδρίων, αἱ κυρίαὶ πλὴν τῶν ἐν τοῖς συνεδρίοις κεκλημένων ἀσχολοῦνται εἰς ἀνανέωσιν τῆς ἱματιοθήκης των, τὴν ἀκριβῶς ὅτε τὰ πάντα ἀνανεοῦνται—Ἐάν μάλιστα πιστεύσωμεν τὸ Φιγαρά καὶ αἱ ἐβδομηκοντούτιδες αὐταὶ γρυταὶ μεταβάλλονταί μόνις εἰς τεσσαρακονταετείς.

Σὰς ἀποπέλλω περιλήψην τῆς κινήσεως, ὅχι τοῦ συμφοροῦ ἐν γένει, ἀλλὰ τοῦ τρόπου τῆς ἀμφίεσεως, τῆς ἐξεύσεως ἐνταῦθα εὐγενοῦς τάξεως. Δὲν θέλω νὰ ἐκλάβωσιν αἱ ἀναγινώστριάς μας ὅτι προβάλλω αὐταῖς ὡς πρότυπον ἀπομιμήσεως τὸν τρόπον τῆς ἀμφίεσεως ταύτης. Ἀπλῶς περιγράφω ἐν τμήμα τῆς Παρισινῆς ἐκθέσεως, ἀρέσκον βεβαίως εἰς τὰς κυρίας ἐκείνας, τὰς μὴ ἐνθουσιῶσας εὐκόλως εἰς ἀνάγνωσιν κλασικῶν μελετῶν.

Ἀκολουθήσατέ με λοιπὸν εἰς τὴν Ἐκθεσιν, ἔνθα καὶ ἐγὼ προγευματίζω σήμερον, ἵνα σὰς εἶπω πῶς εἰς τὰ προγεύματα ταῦτα προσέρχεται ἡ εὐγενὴς ἀριστοκρατία, συμμορφωμένη καὶ πρὸς τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπέριπτον, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ ἀνά τὴν Ἐκθεσιν περιήγησις καὶ πρὸς τὸ κομψόν, ἐπιμεμητημένον καὶ πλούσιον, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὸ μετὰ ζήνων καὶ ἐν δημοσιότητι, οὕτως εἰπεῖν, πρόγευμα. Συνεχῶς τρεῖς ἢ τέσσαρες γνωσταὶ οἰκογένεια συμπρογευματίζουσι en garten—parties, ὡς συνήθως λέγεται.

Ἐνθ' λοιπὸν ἡ κυρία, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἐποίας συμπεριπατεῖτε, φέρει μονόχρουν φαῖν ἐκ λεπτοῦ μαλλίνου ὑφάσματος (beige) ἐσθῆτα, ἰσοϋψῆ μετὰ περιπτώχων διπλότων ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, μετὰ περιόριον κλειστὸν μέχρι τοῦ λαιμοῦ, ἀψηφοῦσα καὶ κόνιν καὶ καταβρέγματα, αἶφνης πλησιάζει πρὸς τράπεζαν. Καθεζομένη ἠνεγκυεῖ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ πρόσθιον φύλλον τῆς ἐσθῆτος τῆς καὶ πορπεῖ αὐτὸ ὀλίγον ὑπὸ τὴν ὀσφύν. Συγχρόνως ἐντὸς δευτερολέπτου ἐκκουμβόνει δύο ἢ τρία πρὸς τὰ πλάγια κομβία τοῦ περικορμίου τῆς, ἀναστρέφει χαριέστατα τὸ ἀποκουμβῶθῃ μέρος καὶ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφθαλμῶν σας παρουσιάζονται ἐν εἴδει πλαστρῶν (plastrons) καὶ δευτέρως φούστας τὰ πολυτιμότερα ἰνδικὰ περιποικιλτὰ ὑφάσματα, ἅτινα καλλιτεχνικῆ φαντασία ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ καὶ ὀπεικονίῃ.

Ἡ πρὸ ὀλίγον ὀδοιπόρος, ἡ ταξειδιώτις ἀποστράπτει ἐκ τῆς λάμψεως τῆς πολυχρούου μετάξης, τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, ἐπιτηδείως καὶ ἀρμονικῶς συνεζευγμένου μετὰ τὸ ξανθὸν ἢ μελαχροινὸν τοῦ προσώπου αὐτῆς.

Πλὴν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει προγευματικῶν ἀλλεπάλληλα καὶ πλουσιοπάρωχα γεύματα δίδονται καθ' ἑκάστην παρὰ τῆς Παρισινῆς ἀριστοκρατίας, πρὸς ἐπισήμους ξένους ἐπισκέπτας τῆς ἐκθέσεως. Ἡ κομψότης ὁ πλοῦτος καὶ ἡ χάρις ἀνταγωνίζονται φοβερὸν συναγωνισμὸν. Παρευρεθείσα εἰς ἐν τῶν ἐπι-

σῆμων τούτων γευμάτων περιγράφω τὰς κατὰ τὴν ἀσθενῆ μου καλαισθητικὰν ὠραιότερας γυναικείας ἐνδυμασίας. Ἐσθῆς μακρὰ ἐκ κροκωτοῦ κρεπίου τῆς Κίνας, μόνις ἐκτετραχειλισμένη μετὰ χρυσοκέντητον ἔμπλαστον πρὸ τοῦ θώρακος καὶ πλατεῖαν χρυσοκέντητον ταινίαν περὶ τὴν ὀσφύν, περατομένη ἐπὶ μεγαλοπρεπῆ κόμψον, οὗ τὰ ἄκρα διήκον μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς ἐσθῆτος. Περιδέριον ἐκ μαύρων μαργαριτῶν συνδεόμενον ἐξ ἀδαμάντων καὶ μικροσκοπικῶν τοπαζίων καὶ ψέλλιον ἐκ τῶν αὐτῶν πολυτίμων λίθων ἀπετέλει τὴν ὠραίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀμφίεσιν κυρίας τεσσαρακοντούτιδος. Νεῆνις εἰκοσαετίας, ζανθὴ μετὰ ὠραίου μελάνους ὀφθαλμοῦ, ἔφερε ροδόχρουν ἐσθῆτα ἐξ Ἰνδικῆς μουσελίνης, διπλωμένην διὰ σκοτεινότερου χρώματος μετάξης μετὰ ἡμίσειαν οὐραν, μετὰ ἐκτετραχειλισμα περιορισμένον, μετὰ περιχέριμα μακρὰ καὶ ὅπως φανταστικά καὶ μετὰ κοσμήματα ἐκ λευκῶν μαργαριτῶν. Αὐταὶ ἐν συντόμῳ αἱ σημεριναὶ ἐντυπώσεις. Ἴσως αἱ τῆς αὔριον θὰ διασκεδάσωσι περισσότερον τὰς ἀναγνοστριάς μας.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

[Συνέχεια]

Οἱ ἐκ χαλκοῦ δακτύλιοι αὐτοῦ συντρίβουσι τὸ θῆμα, ὁ σιελὸς του τὸ καθιστᾷ τρυφερόν, τὸ δὲ στόμα του τὸ καταπίνει. Ἐχει συνήθως ἀνάστημα τριάκοντα ποδῶν καὶ ὅτε ἔρπει, θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ἡ γῆ ὑπεγεῖρεται καὶ τὸ ἔδαφος βαδίζει. Τὸ κάλλος του ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ ὁ μεγαλοπρεπὴς θώραξ του λάμπει ἐκ πυρὸς καὶ τὰ πλούσια λέπνη του ἀντανακλῶσι τὸ οὐράνιον τόξον. Ἡ δύναμις του εἶναι τεραστία, τὸ βλέμμα αὐτοῦ θὰ ἐφένευε ταῦρον καὶ ἡ φωνὴ του εἶναι τρομακτικὴ. Ὁ Barlamarque συγκρίνει ταύτην πρὸς τὰ μακρὰ ἐπιπλάσματα ἀγγλικῆς γαλιῆς ἢ κάλλιον πρὸς τὰ μακρὰ ἐπιπλάσματα ἀτμομηχανῆς.

Τὸ δέρμα τούτου χρησιμεῖον πρὸς ὑπόδησιν, μετὰ ὠραίας αὐτοῦ συμμετροῦς καὶ ποικίλας γραμμῆς, εἶναι ἐκ τῶν μάλλον ἐπιζητητῶν καὶ τῶν περισσότερον τιμωμένων, ὅπως δὲ προμηθευθῆσι τὸ πολυτίμον τοῦτο δῆμα, διατρέχουσι μυρίους κινδύνους, οἱ ἰχνυλατοῦντες τὸ ἀμφίβιον ἐρπετὸν μέχρι τῶν ὄχθων τῶν ποταμῶν καὶ ἐντὸς τῶν δλητηριασμενῶν αὐτῶν ἔλθον, καὶ εὐρίσκοντες τοῦτο, τὸ περιβάλλουσιν, ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ, τὸ διαπερῶσι δι' ἐγχειριδίων, τὸ πνίγουσι δι' ἱμάσθλης (Casso) καὶ τὸ φονεύουσι κτυπῶντες αὐτὸ διὰ μακρῶν ροπάλων. Ἀλλ' ὁ πολὺν μεριμνῶν διὰ τὸ δῆμα του ὄφιν καὶ μὴ ἐνδιαφερόμενος ἔάν οἱ αὐτόχθονες στερεθῶσιν ὑποδημάτων, σὺρει συχνάκις εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος τὰ συντετριμμένα σώματα τῶν ἰχνυλῶν του.

Συμβαίνει ἐνίοτε ἵνα, ἡ ἴλὺς τοῦ ὕδατος ἀνατιβάσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τὸ μετὰ ἄφθονον γεῦμα ἀποκοιμηθῆν ἐρπετὸν τοῦτο τὸ δὲ ρεῖμα σὺρει αὐτὸ ὡς γιγάντειον δοκόν. Ἐορτῆν τότε διάγουσιν οἱ νέοι Ἰνδοὶ κολυμβῶσι πρὸς τὸν ὄφιν, τὸν δένουσι στερεῶς διὰ μακρῶν σχοινίων, ἐπιβαίνουσιν αὐτῷ καὶ παίζοντες πλεύουσιν ἐπὶ τοῦ εἰς πλοῖον μεταμορφωθέντος ὑπερμεγεθοῦς ἀμφιβίου. Τὸ τέρας χωνεῖται. Ἀ! ἐάν ἡδύνατο νὰ ἐξυπνησῇ, τί ὠραία θὰ τὴν ἐπάθειαν οἱ νέοι ναῦται! Προσορμίζοντι, δένουσι τὸν ὄφιν, τὸν φονεύουσι, τὸν ἐκδέρουσι κατὰ βάλλοντες ἐπιμέλειαν διὰ τὸ θαυμάσιον αὐτοῦ δῆμα καὶ

ἐπανέρχονται εἰς τὴν πόλιν φέροντες τὸ πολυτίμον λείψανον, δι' οὗ θέλουσι κατασκευάσει ἐξοχα ὑποδήματα.

Μετὰ τὴν ἀξίαν τοῦ δέρματος τούτου, ὑποθέτω ὅτι οἱ περισσότεροι θὰ ἐπρότιμον νὰ βαλίσωσι γυμνόποδες καθ' ἅπασαν τὴν ζωὴν αὐτῶν, πρὶν νὰ ὑπάγωσιν ὅπως κατασκευάσωσι τὰς ἐμβάδας ἢ τὰ τὰ ὑποδήματα αὐτῶν διὰ τοῦ δέρματος τοῦ φοβεροῦ τούτου ὄφινος!

Ἀπὸ τῶν ἀμφιβίων εἰς ἃ ἡ φύσις ἔδωκε διπλὴν ζωὴν καὶ διττὸν στοιχεῖον, θέλωμεν μεταβῆ, ἐάν θέλητε, εἰς τοὺς παραδόξους ἰχθύς.

II

Οἱ παράδοξοι ἰχθύς.

Ἐπάρχουσιν ἰχθύες οἵτινες περῶσι καὶ ἰχθύες οἵτινες ψάλλουσιν. Ὁ anabas περιπατεῖ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῶν λιμνῶν, ὡς πηγαίνει τις εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἀνέρχεται εἰς δένδρον, ὡς ἡ ἀρκτος τοῦ βοτανικοῦ κήπου ἐπὶ τῆς ἀκακίας τῆς. Χάρις εἰς τὰς ἰσχυράς κυμάνσεις τοῦ σώματός του καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς οὐρᾶς του, τὸ ἐκπληττόν καὶ προνομιούχον τοῦτο πλάσμα, φθάνει τὴν κορυφὴν τῶν φοινίκων, ὅπως ποτισθῇ μετὰ τοὺς λεπτοὺς καὶ σακχαρώδεις χυμούς των. Γνωρίζει νὰ ἐκλέγῃ τὰ καλὰ ποτὰ καὶ εἶναι ἀκροβάτης συνάμα.

Ὁ anabas εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας, κάμνων τὴν τύχην τῶν θαυμαστοποιῶν καὶ ὧν ἡ χαρὰ τῶν γαλήνων.

Ὅταν οὗτος ἀναρριχᾷται ἐπὶ τοῦ ραβδίου τοῦ κλωδοῦ του, δὲν χειροκροτῶσι πλέον τὰ σοφὰ ἐρπετά, τοὺς στρεφομένους πιθήκους καὶ τοὺς χορεύοντας ὄφεις.

Ὅτε ὁ Dalldorff παρατήρησε τὸ παράδοξον τοῦτο πλάσμα πολὺ ἐξεπλάγη ἰδὼν ἀληθῆ ἰχθύν βυθίζοντα ἐπὶ τῶν κλάδων φοινίκας, ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς ὑπολατῆδος καὶ ἐνός σκιοῦρου. Λαθὼν τὸν anabas ἐν τῇ χειρὶ του, παρατήρησεν ὅτι τὸ ἔδαριον αὐτοῦ περυγιόν, φέρει ὀξεῖας ἀκάνθας, σχηματιζούσας ἀγκίστρα. Τῇ βοήθειᾳ τῶν ζώτων τούτων ἀγκίστρων ὁ anabas κολῶται ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ φοινίκας, ἀνακουφίζει τὴν κεφαλὴν του, ὑπεγεῖρει τὸ σῶμα του καὶ προσκολλᾶται ἐκ νέου ἐπὶ κλάδου· θὰ τὸν ἐξελάμβανέ τις ἀληθῆ καπνοδοχοκαθαριστὴν, ἀναρριχόμενον ἐπὶ καπνοδόχου.

Ὅταν ξηρανθῇ τὸ ἔλος του, ὁ ἰχθύς οὗτος ἠεὺθύμως ἀρχεται τοῦ δρόμου του καὶ σύρειται πρὸς κατὰ κτήσιν νέας λίμνης. Τὸ ὕδωρ εἶναι τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ στοιχεῖον, ἡ παραλία τόπος περιπάτου καὶ ὁ φοινὴξ τὸ πρόσκαιρον ἐνδιαίτημά του. Ἀλλὰ πῶς θὰ ζῆσῃ ὁ anabas ἐκτὸς τοῦ ὕδατος, τῆς κατοικίας του; Ἡ φύσις οὐδέποτε ἤλθεν εἰς ἄμηχανίαν· ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ περιέργου τούτου ἰχθύος, μηχανημα ἐρμητικῶς κεκλεισμένον φυλάττει τὸ ὕδωρ, ὅπερ δέχεται ὀσάκις ὁ ἰχθύς ἀνοίξῃ τὸ στόμα αὐτοῦ. Τὸ ὕδωρ τοῦτο, διατηρούμενον ἐν θυλακίῳ, ὑπενθυμίζοντι ἐκεῖνο τῆς ὁρομάδος, ἐπιτρέπει εἰς τὸν anabas ὅπως ὑγραίη τὰ βράχια αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ ἀέρος περιπάτους του. Ἐρ' ὅσον ἡ ὑδρία αὐτοῦ εἶναι πλήρης, μένει οὗτος ἐπὶ τοῦ δένδρου του. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ φύσει ὃν μάλλον αὐτοῦ προνομιούχον, διότι αὕτη ἔθεσε γενικῶς πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ anabas, ὅστις κολυμβᾷ ἔρπει καὶ ἀναρριχᾷται, τρία στοιχεῖα, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.

Μετὰ ποῖον οἶκτον θὰ παρατηρῇ τὰς φαλακίας, τοὺς κροκοδείλους καὶ ὄλους τοὺς μονάρχας τῶν ὑδάτων! Τεθρονισμένος ἐκεῖ ἄνω, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑπολατῆδων καὶ σπίνων, ἐπὶ τοῦ

κλάδου φοίνικος, θά λέγη ἴσως λαμβάνων ἡσύχως τὸ μὲ σα-
χαρωμένον ὕδωρ ποτήριόν του «Ἐγὼ ἀνέρχομαι ἐπὶ τοῦ λείου
ἵστου καὶ ἀποσπῶ τὸ βραβεῖον.»

Οἱ ἰπτάμενοι ἰχθῦες εἰσὶ μία τῶν περιεργωτήτων τῆς θα-
λάσσης· εὐρίσκει τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ, ἀλλὰ δὲν
δύναται οὔτοι νὰ ἐξισθῶσι κατὰ τὸ μέγεθος τὴν δεξιότητα,
τὴν δύναμιν καὶ τὸ περιέργον τοῦ σχηματισμοῦ, πρὸς ἐκείνους
τῶν μεσημερινῶν θαλασσῶν, πρὸς τὸν ἔχοντα τὰς τέσσαρας
πέτερυγας ἰχθῦν ἐν παραδείγματι, ὅστις ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξεν
ὁ τρόμος τῶν ναυτῶν. Τὸ σῶμα τοῦ ἰχθύος τούτου, εἶναι μέ-
λαν ὡς ὁ ἔβενος καὶ αἱ πέτερυγές του ἐρυθραὶ ὡς τὸ αἷμα,
ταύτας δὲ μεταχειρίζεται ἐξίσου καὶ διὰ νὰ σχίσῃ τὸ σῶμα
καὶ διὰ νὰ ὑψωθῇ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀξιοσημεῖωτον δὲ εἶναι ὅτι
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κινεῖ ταύτας εἰς ἀμφοτέρω κατὰ στοιχεῖα.
Οἱ ἰπτάμενοι οὔτοι ἰχθῦς φαίνονται πάντοτε καθ' ὁμίλους,
πετώσιν ἅπαντες διὰ μίαν καὶ διατρέχουσιν τὴν αὐτὴν σχε-
δὸν, οἷαν καὶ ἡ πέρδιξ ἀπόστασι. Ὑψόμενοι οὔτοι εἰς
ἄρκετὸν ὕψος προσκρούουσιν ἐπὶ τῶν ἰσθῶν καὶ ἰστίων
τῶν πλοίων καὶ πίπτουσιν ἐπὶ τὴν χεῖρα τῶν τεθελ-
γμένων ναυτῶν.

Ἐν καιρῷ τῶν τρικυμιῶν βλέπει τις τούτους καθ' ἑκατον-
τάδας πηδώντας ἐπὶ τῶν κυμάτων ἐν μανίᾳ, ἢ ἀληθῶς δὲ
φανταστικῇ αὐτῇ εἰκὼν ἔχει τὸ ὑπερφυσικόν, ὅπερ σχεδὸν
δικαιολογεῖ τὸν ἀφελῆ τρόπον τῶν ἀρχαίων ναυσιπόρων.

Ἐν τῇ βοῇ τῆς ἀλλοκότου αὐτῶν πτήσεως, οἱ ὑποψήφιοι
οὔτοι τῆς αἰθερίου ζωῆς, οἱ ἔστερημένοι ἔτι πτερῶν, ἀτίνα ἴσως
φυῶσι μετὰ μυριάδας ἐτῶν, φαίνονται λέγοντες ὡς ὁ ποιητής:
«Πτέρυγας! πτέρυγας!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΧΙΛΛΕΡΟΥ

Α'.

Παρορμημένη ἐκ τῆς πρό μικροῦ ἑορτασθείσης πανηγυρι-
κῶς ἐν Ἰέννη ἑκατονταετηρίδος τῆς εἰσαγωγῆς ὡς καθηγητοῦ
ἐν τῷ ἐκεῖ Πανεπιστημίῳ, τοῦ περιδόξου Γερμανοῦ ποιητοῦ
Σχιλλέρου, τοῦ διεγείραντος τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ
λογίου κόσμου ἐν Εὐρώπῃ, πικρὰ κατὰ μετάφρασιν ἐν
ταῖς φιλοξένοις στήλαις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» τὴν
βιογραφίαν αὐτοῦ. Πέποιθα ὅτι αἱ πολυπληθεῖς καὶ χαρί-
εσσαὶ ἀναγνώστριαι θέλοσι μετ' εὐχαριστήσεως γνωρίσει
τίνι τρόπῳ ἤρξατο διαλάμπουσα τοιαύτη μεγαλοφυῖα, καὶ
δι' ὅποιον τριῶν διῆλθεν ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀπεδόθησαν τόσαι
τιμαί, καὶ ὅστις κατέδειξε μέχρι τίνος περιδλέπτου σημείου
δύναται νὰ ὑψωθῇ ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια ἐν τῇ ποιήσει.

Ὁ Ἰωάννης Χριστόφορος Φρειδερίκος Σχιλλέρους ὁ μέγιστος
τῶν δραματικῶν τῆς Γερμανίας ποιητῶν, ἐγεννήθη τῇ 11ῃ
Νοεμβρίου 1759 εἰς Μαρβὰχην, μικρὰν πόλιν τοῦ βασιλείου
τῆς Βυτεμβέργης ὑπὸ τὴν Στουτγάρδην. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Γάσπαρος Σχιλλέρους ἦτο στρατολόγος ἀξιωματικὸς ἐν τῇ
ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δουκὸς τῆς Βυτεμβέργης, (διότι ἡ χώρα αὐτῇ
πρὶν ἢ ἀνυψωθῆ εἰς βασιλείον ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος
δὲν ἦτο εἰμὴ ἀπλοῦν Δουκάτον). Ἡ μήτηρ του δὲ Δωροθέα
Βουδβὰϊς ἦτο θυγάτηρ ἀρτοποιοῦ τινος τῆς Μαρβὰχης.

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὁ Σχιλλέρους διεκρίθη διὰ τὴν πρὸς

τὴν σπουδὴν ἑκτακτον αὐτοῦ κλίσιν. Ὁ πατὴρ του προὐρί-
ζεν αὐτὸν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προτεστάντου ἱερέως, ὅτε τῷ
1773 ὁ Δουξ ἰδρύσεν ἐν τῇ Ἐρμιά Στρατιωτικῇ Ἀκαδη-
μίᾳ, ἐν ᾗ ὁ νεαρὸς Σχιλλέρους κατετάχθη ὡς ὑπότροφος.
Παροτρυνθεὶς ὑπὸ τοῦ Δουκὸς ἀπηνήσατο τὴν πρὸς τὴν Θεο-
λογίαν τάσιν του, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἰατρικῆς.

Ἡ Σχολὴ αὕτη τῷ 1775 μετεφέρθη εἰς Στουτγάρδην
ἐνθα ὁ διάσημος Γάλλος μουσικὸς Κουβιέρους ἐποιήσατο τὰς
πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς. Ἐν αὐτῇ ἐν νεαρῷ αἰετῇ ἡλικίᾳ ἐνεα-
καιδεκαέτης μόλις ὁ Σχιλλέρους ἔγραψε τοὺς Ληστὰς αὐτοῦ,
οὓς ἰδίαις δαπάναις ἐξέδωκε.

Ἴδου πῶς περιγράφει τὰ κατὰ τὸν Σχιλλέρους καὶ τὴν οἰ-
κονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ὁ ἀξιωματικὸς Σχαρφενστάϊν
ἐπιστήθιος αὐτοῦ φίλος.

«Εἴμεθα πτωχοὶ, ἀλλ' εὐθυμοί. Τὸ δεῖπνον ἦν κοινὸν μετα-
ξύ ἡμῶν, καὶ ἀναγκαστικῆς λιτότητος. Παρεσκευάζομεν δ'
αὐτὸ μόνοι, διότι συνέκειτο ἐξ ἀλλάντων καὶ σαλάτας, καὶ
ἐκ σαλάτας καὶ ἀλλάντων. Ὁ Σχιλλέρους εἶπεν ἡμέραν τινα
πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν Πέτερσεν: ἐὰν τὸ πυρπολικὸν μου ἀναλάμ-
ψῃ, ζήτω τὸ χρῆμα, φίλοι μου! Τότε θὰ πίνωμεν καὶ Καμπα-
νίνην: Ἀλλ' ἡ ἀνώνυμος ἔκδοσις τῶν Ληστῶν ἐρρογγάζεν ἐν
ᾧ ὀνέματι ἡσύχως ὀπισθεν τῆς θερμάστρας καὶ μόνον ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν ἐπορίζομεθα δώδεκα κρέτzer ἐκ τῆς πωλήσεως
πολλῶν ἀντιτύπων. Ἡμέραν ἐν τούτοις τινα τὸ πυρπολικὸν ἀν-
έλαμψε πράγματι, ἀγγελοῦσθαι ἡμῖν τῆς ἐπισκεψῆς πολλῶν
περιηγητῶν. Ὅσῳ κολακευτικῆ καὶ ἐν τῷ δι' ἡμᾶς ἢ ἐπίσκε-
ψις αὕτη, ἐνέβαλεν οὐχ ἤττον εἰς φρικτὴν ἀμνηϊάν — Ἀν-
φρασταθῆς τις ἐν δωμάτιον στενόν, ἀκάθαρτον, πλήρες καπνοῦ
τῶν σιγάρων καὶ ὁσμῆς τῶν ἀλλάντων, μίαν ἀληθῆ ὀπήν.
Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τετραγώνων τράπεζαν κυκλουμένην ὑπὸ
δύο ξυλίων θρῆνων. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνηρτημένα ἐν παντα-
κλίονον νεωστὶ βιβλίων, μίαν πίπυαν, ἐν κασκετον καὶ μίαν χυ-
πτραν. Εἰς μίαν γωνίαν παμμέγεθος δέμα βιβλίων εἰς ἑτέραν
σφῶρον γεωμῆλων κεκαλυμμένων ὑπὸ παροψίδων κενῶν καὶ τε-
θραυσμένων φιαλῶν. Προσθήσατε εἰς τὸ σύνολον τοῦτο καὶ ἕνα
ἀξιωματικὸν γρεναδιερὸν τὸν ὅποιον ὁ Σχιλλέρους ὑπὸ τὴν ἰ-
διότητά του ὡς στρατιωτικὸς χειρουργός εἶχεν ἐκλέξει με-
ταξὺ διακοσίων καὶ οὐτίνος ἢ μορφῆς ἦτο τόσον κλασικῶς
βλακώδης, ὅττε ἀπέβαινε ἀδύνατος ἢ συγκράτησις τοῦ γέ-
λωτος εἰς τὸν προσβλέποντα αὐτόν, καὶ ἔχῃτε πιστὴν ἀπ-
πεικόνισιν τοῦ ἐνδικαιτήματος ἡμῶν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῆς κα-
ταλαβούτης ἡμῶν ἀμνηϊάν ἐπὶ τῇ εἰδήσει ἐπισκεπτῶν.»

Ὁ Σχαρφενστάϊν περιγράφει προσέτι τὸν Σχιλλέρους οὕτω
πῶς.

«Ἦτο, λέγει οὗτος, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, εὐθυτενῆς καὶ εὐ-
κίνητος. Εἶχε τοὺς βραχίονας μακρούς, τὸν λαιμὸν ἐπίσης, τὸ
στήθος καμπύλον. Τὸ παράστημα αὐτοῦ ἦν ξηρὸν, ἀμοιρον
πάσης κομψότητος. Τὸ μέτωπόν του ὑψηλὸν καὶ εὐρὺ, ἢ ρίς
πλεπτή, λευκὴ, μαλακὴ καὶ ἐπαισθητῶς κεκυρτωμένη, αἱ ὀφρύς
πυρρότριχες ἐνούμεναι ἀνωθεν τῆς ρινός, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑπόφαιοι
ἐμποιοῦντες αἰσθησίν. Τὸ στόμα αὐτοῦ ἦν ἐκφρασιτικώτατον,
τὰ χεῖλη λεπτά καὶ τὸ κάτω ἰδίως κάπως ἐξέχον ἐπέφαινε
ἄπειρον ἐνεργητικότητα· ἡ σιαγὼν μεγάλη, αἱ παρειὰ ὄχραι
καὶ κοίλαι πλήρεις κηλίδων· τὰ βλέφαρα ὑπέρυθα ὡς ἐκ τῆς
ὑπερβολικῆς νυκτερινῆς ἐργασίας, ἢ κόμην δασεία ζωροῦ ξαν-

θοῦ χρώματος, ἐν γένει δὲ τὸ σύνολον τῆς κεφαλῆς εἶχε τι-
πὲρ ὑπερφυσικόν, ὥστε ὅταν ὁ Σχιλλέρους ὀμίλει ἢ φυσιογνω-
μίᾳ αὐτοῦ καθίστατο ζωηροτάτη καὶ λάμψεις ἀτυνήθειες διε-
σθίδοντο ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἦν πλήρης
ἡχηρὰ, οὐδέποτε δὲ ἐδέσποσεν αὐτῆς.»

Τοιοῦτος ὁ Σχιλλέρους εἰσοστάτης· ἀλλ' εἰς ἡλικίαν εἰκοσι-
καὶ ὀκτῶ ἐτῶν αἰσθητῶς ἐκαλλύνθη. Αἱ κηλίδες τῶν πα-
ρειῶν εἶχον ἐξαλειφθῆ, ὡς καὶ ἡ ἐρυθρότης τῶν βλεφάρων,
μεταβληθείσης καὶ τῆς χροιάς τοῦ προσώπου εἰς διαφανῆ
ὄχρότητα.

Ὅτε ἐδιδάσκοντο ἀπὸ σκητῆς ἐν Μάνειμ οἱ Λησταί του
ὁ νεαρὸς ποιητὴς παραβὰς τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν,
μετέθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπερ ἐπέφερον αὐτῷ ἅμα τῇ εἰς
Στουτγάρδην ἐπανόδῳ τοῦ ἀκατάμερον φυλακίου.

Ἐνησχολεῖτο δὲ εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ Φιέσκου, ὅτε,
συνεπεῖα πολλῶν ὑπὲρ αὐτοῦ αἰτήσεων ἐξ ἄλλων μερῶν, ὁ
αὐτοπροσώπως διευθύνων τὴν Σχολὴν Δουξ μετεκατέταξε ὁ παρ'
ἑαυτοῦ τὸν μαθητὴν του, καὶ ἀπηγόρευσεν αὐτῷ ἐπὶ ἀπειλεῖ
διὰ βίου εἰρκτῆς, νὰ γράψῃ τοῦ λοιποῦ μυθιστορίας, δράματα
ἢ ποιήσεις.

Ὁ Σχιλλέρους ἔχων ἐπισκεφθῆ προηγουμένως τὸν ποιητὴν
Σχοῦμπαρτ ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Ἀσπέργης, ἔβη ἐπὶ δεκαετίαν
ἄλην ἐστέναζεν ὡς δημοσιεύσας ἔπος ἐπιγραφόμενον («τὸ Και-
νοτάριον τῶν Πριγκίπων») ἐγνωρίζεν ἀρκούντως ἤδη μετὰ πό-
σης σταθερότητος ὁ Δουξ ἐτήρει τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἐλαβεν ὅθεν
τὴν ἐμετάκλητον ἀπόφασιν του νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν ὑπηρεσίαν
καὶ καταφύγῃ εἰς ἐπαρχίαν τινὰ Γερμανικὴν ἐκτὸς τῆς δικαιο-
δοσίας τοῦ Δουκὸς.

Ἐνεπιστεῖθη λοιπὸν τὸ σχέδιόν του τοῦτο εἰς τὸν φίλον
αὐτοῦ Στρέιχερ, νεαρὸν μουσικόν, καὶ τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου
1782 ἐγκατέλιπον ἀμρότεροι λάθρα τὴν πόλιν, ἐφοδιασμένοι
μόνον μὲ πεντήκοντα φράγκα.

Ὁ Σχιλλέρους κρυβὴς ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς Μάνειμ παρά
τινὶ ἠθοποιῷ ἐπεράτωσε τὸ δρᾶμα αὐτοῦ «ὁ Φιέσκος».

Ἀλλ' ὅσοιτε κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ φόβου μὴ ἀνακλυ-
φθῆ, κατέφυγεν εἰς Σαξωνίαν, ἐνθα ἡ Κυρία Βόλζογγεν ὑπέρο-
χος γυνὴ, μήτηρ συμμαθητοῦ τινος τοῦ Σχιλλέρου ἐδεξίω-
σατο αὐτὸν ἐν τῇ ἐν Βαούερβαχ ἐπαύλει τῆς.

Ἐν Βαούερβαχ ὁ Σχιλλέρους διαμένων ἔγραψε τὸν Δον
Κάρολον καὶ τὴν Λουίζαν Μύλλερ, ἧς ὁ τίτλος σήμερον εἶναι
Καβάλη καὶ Ἐρως. Μετ' ὀλίγον ἄλλοις ὁ ποιητὴς ἐπανῆλθεν
εἰς Μάνειμ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λειψία. Ἐκεῖ ἔγραψε τὸ ἔπος
αὐτοῦ («εἰς τὴν χαρὰν») καὶ συνεδέθη δι' ἀρρήτου φιλίας πρὸς
τὸν ποιητὴν Κοϊφνερ, καὶ τέλος ἐκ Λειψίας μεταβὰς εἰς Βεϊ-
μάρην συνήντησε τοὺς φίλους αὐτοῦ Γκαίτε, Χέρδερν καὶ
Βιελλάνδον.

Ἡμέραν τινὰ μετέθη μετὰ τοῦ φίλου του Γουλιέλμου δὲ Βόλ-
ζογγεν, εἰς τὴν πόλιν Ρουδολφτά, ἐπαρουσιάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ φί-
λου του εἰς τὴν κυρίαν δὲ Λάντσεφελδ καὶ τὰς δεσποινίδας, θυ-
γατέρας αὐτῆς, ἐξ ὧν τὴν μὲν Καρλότταν συνεζεύχθη μετὰ
ταῦτα ὁ Σχιλλέρους, τὴν δὲ Καρλότταν ὁ Βόλζογγεν.

Ὁ Κύριος Δὲ Λάντσεφελδ διευθυντὴς τῶν δασῶν καὶ ὑ-
δάτων, ἔδωκεν εἰς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τελεῖαν καὶ κλασι-
κὴν ἀνατροφὴν. Ἡ πρωτότοκος Καρλόττα ἐνωθεῖσα δεκαεξαέτις
τῷ κ. Βόλτειςτζ διεζεύχθη αὐτὸν εἰσοστάτης, καὶ ἔζη παρά τῇ

μητρὶ καὶ ἀδελφῇ αὐτῆς, λατρουμένη παρ' ἀμφοτέρων. Ἡ
δὲ Καρλόττα ἦτο προωρισμένη νὰ καθέξη θέσιν Δεσποινίδος τῆς
Τιμῆς παρὰ τῇ Δουκίσσῃ τῆς Βεΐμάρης. Πρὸς ἐκμάθησιν τῆς
Γαλλικῆς γλώσσης διέμεινε μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐπὶ διε-
τίαν εἰς Βεβαῦ, πόλιν τοῦ Γαλλικοῦ διαμερίσματος τῆς Ἐλ-
βετίας.

Ὁ Σχιλλέρους εἶχεν ἤδη δημοσιεύσει τὰς «Φιλοσοφίας
ἐπιστολάς του» περὶ ὧν ἡ Καρλόττα ὀμίλει αὐτῷ ὡσεὶ λίαν
ἐξησηκμημένη εἰς φιλολογικὰς συζητήσεις. Μετὰ δῖωρον μετ'
αὐτῆς συνδιάλεξιν, ὁ Σχιλλέρους ἐλιγγίων καὶ ἐνθους ἐξήτησα-
το τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ, καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ν' ἀνα-
γνώσῃ αὐταῖς περικοπὰς τινὰς ἐκ τοῦ Δὸν Καρόλου.

Ἴδου πῶς σκιαγραφεῖ τὴν Καρλότταν Δὲ Λάντσεφελδ
ἢ ἀδελφῇ αὐτῆς Καρλόττα. «Ἐἶχε χαρακτηριστικὰ ἥρεμα καὶ
ἡγαθὰ, ἐπὶ τοῦ προσώπου δ' αὐτῆς, μὴ διακρινόμενον
ἠγαθόν, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν οὐχ ἦττον πιστῶ, ἢ ὠραία ψυχῇ
ἠγαθῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς ἔλαμπεν ἢ ἀθωότης καὶ ἡ εὐ-
σταθία. Ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς δ' ἐν συνόλῳ διεχέετο τοσαύτη
ἠγαθία, ὥστε ἐξηφανίζοντο πᾶσαι αἰκακαὶ προθέσεις τῶν
ἠγαθῶν αὐτῆς συναναστρεφόμενων. Διότι οἰαδιῆποιται καὶ ἂν
ἠγάζαν αἱ κακοῖαι αἰτίαι ἐνώπιόν της ἐξεστομίζοντο, αὕτη
ἠγαθώθη πάντοτε εἴτε διὰ τῶν σοφῶν θεωριῶν της, εἴτε διὰ
τῆς μεγαλοπροσόντης νὰ τὰς συγκρατῆ, νὰ τὰς ἀναλύῃ νὰ τὰς
συνδιατάτῃ. Ἐζωγράφει μετὰ χάριτος καὶ εὐθύτητος, καὶ ἂν
ἠμικρὸν ἐπέμενε θὰ διεκρινετο εἰς τὴν ὠραίαν αὐτῆν τέχνην.
Ἐνίοτε δὲ συνέθετε καὶ τὰ ἑαυτῆς αἰσθήματα ἐν μελωδι-
κῶς ἀστίχοις. δι' οὓς μακρὰν τοῦ νὰ σεμνύνηται, ἀπέκρυπτεν
μετὰ προσοχῆς ἀπὸ πάντας ἐκτὸς ἐμοῦ. Ἦτο προσέτι κάτο-
χος τῆς Γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης.»

Αἱ δύο ἀδελφαὶ προσεκάλεσαν τὸν Σχιλλέρους νὰ διέλθῃ τὸ
θέρος ἐν τῷ χωρίῳ Βολφστάς, γειτονικὸν τῇ ἐξοχικῇ ἐπαύλει
τῆς κυρίας Δὲ Λάντσεφελδ, ὅπερ ἔπραξεν εὐθύμως διελθὼν ἐκεῖ
το θέρος τοῦ 1788 καὶ περαιώσας τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐπανα-
στάσεως τῶν Κάτω Χωρῶν.

Μετὰ τὴν εἰς Βεΐμάρην ἐπάνοδόν του, ἀνεπτύχθη μετὰ τοῦ
ποιητοῦ καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν τακτικὴ ἀλληλογραφία, ἀλλὰ
μᾶλλον φιλολογικῆ καὶ καλλιτεχνικῆ ἢ οἰκεία. Τῇ προτροπῇ
δὲ τῆς Καρλόττας ἐδέχθη ὁ Σχιλλέρους τὴν ἐν τῷ Πανεπιστι-
μείῳ τῆς Ίένας καθηγεσίαν τῆς Ἱστορίας

Μετὰ δεκαοκτὰμηνον ἀλληλογραφίαν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν
τῆς καταλήψεως τῆς Βαστίλλης ἐν Γαλλίᾳ ὁ Σχιλλέρους μετέ-
βη εἰς Λαυζόυκας πρὸς ἐπίσκοπον τῶν δύο ἀδελφῶν, ἵνα διευ-
θυνθῇ εἴτα εἰς Λειψία παρὰ τῷ φίλῳ αὐτοῦ Κοϊφνερ. Τῇ ἐπο-
χῇ ταύτῃ χάρις τῇ Καρλόττῃ ἔλαβε χώραν ἐξήγησις μετὰ
Σχιλλέρου καὶ Καρλόττας, ἧτις ὑπεσχέθη αὐτῷ τὴν χεῖρά της,
ἐκτοτε καὶ ἡ ἀλληλογραφία αὐτῶν κτείστη εἰκειότερα καὶ
μᾶλλον παθητικῆ, ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ Σχιλ-
λέρου.

Δύναται τις ὅθεν ν' ἀναφανῆσθαι μετὰ τινος Γερμανοῦ κριτι-
κοῦ: «Ἴδου ἔρος τόσον ἰδεώδης ὅσῳ καὶ ἄλλήθης, τόσον ἄγνος
ὅσῳ καὶ περιπαθῆς.»

Ὁ Σχιλλέρους ὑπῆρξε καὶ καλὸς σύζυγος καὶ καλὸς πατὴρ,
ἀποκτήσας τρία τέκνα.

Ἀπὸ δὲ συνέγραψε τὸν Βαλενστάϊν, τὴν Μαρίαν Στουάρ-
την, τὴν παρθένον τῆς Ὀρλεάνης, τοὺς Πικολομίνι, τὴν Νύμ-

ψην τῆς Μεσσίνης, τὸν Τουρανδὸν, καὶ μετέφρασε τὸν Μάχβεθ, καὶ τὴν Φαίδραν, κατέληξεν εἰς τὸ κύκνειον αὐτοῦ ἄσμα τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, ἀποθανὼν ἐν ἡλικίᾳ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν εἰς Βεϊμάρην. Ὁ Γερμανικὸς λαὸς τιμῶν αὐτὸν ἐξόχως, ἀνήγειρεν αὐτῷ πολλοὺς ἀνδριάντας.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Ἀθήνησι τῇ 31 Μαΐου 1889.

Λυκ. Σερουῖου.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

Ἐφ' ὅσον ἡ λογικὴ διαλάμπει εἰς τὰς καθόλου πράξεις μας ἐπὶ τοσοῦτον ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ἀναγκῶν μας λεπτεύεται ἐξημεροῦται. Ἐπὶ τούτῳ ἀναφέρομεν πρόχειρά τινα παραδείγματα ἐκ τοῦ καθημερινοῦ μας βίου. Φέρ' εἰπεῖν ὁ ἄνθρωπος ἤρρισε τὸ πρῶτον ἀπομάσσω τὴν ρίνα διὰ τῶν δακτύλων του, βαθμηδὸν ἐποίησε τῶν ἐνδυμάτων του χρῆσιν καὶ κατόπιν ἐξευγενισθεὶς τὸ χειρόμακτρον περιέστειλε πᾶσαν ἄλλην ἐξιν αὐτοῦ. Συνετάχθησαν μάλιστα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγχειρίδια ὄρισαντα καθ' ὅποιον τρόπον ἢ ἀπόμαξις δέον νὰ ἐκτελεῖται. Δὲν ἐπιτρέπεται λέγει ἐγχειρίδιόν τι εἰς κυρίου καλῆς ἀγωγῆς ν' ἀπαλλάττωσιν τὴν ρίνα τῶν ἐν καιρῷ δειπνοῦ, διὰ τῆς παροψίδος.

Οἱ τοιοῦτοι ὅροι οἵσθη ἐννοούμενοι οὐδὲ κατὰ διάνοιαν ἐμφυλλοχωροῦσι καθ' ἂν ἐποχὴν ζῶμεν καλὸν ὅμως νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνάγκαι μας δέον εἶ δυνατόν ἀθρόβως νὰ ἐκτελῶνται, ὅπως μὴ κινῶσιν εἰς ναυτίαισιν τοῦς ὀμοτραπέζους μας. Ὅθεν λόγος ἀρετὰ ἰσχυρὸς ν' ἀποφεύγωμεν τὰ γεύματα ἐν κινᾷ διὰ τῆς διατελοῦντες. Ἐν γένει δ' εἰπεῖν, ἢ καὶ περὶ τινος προσώπου ἐντύπωσις μας ἐξαρτᾶται τὰ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἦθους. Δὲν συνέβη ποτὲ εἰς ὑμᾶς φίλοι δέσποιναι, νὰ εὐρεθῆτε συνοδοιπόροι ἐν σιδηροδρόμῳ, ἢ ἀλλοῦ που μετ' ἀγνωστούτινος κυρίου, οὐτινος ἢ ἀξιοπρεπῆς ὅψις νὰ σὰς προσήλκυσε τὴν προσοχὴν. Ἀμέσως σχηματίζεται συμπαθὴ περὶ αὐτοῦ γνόμην καὶ διασκεδάζετε διαπλάττουσαι ὄνειρα, σχετίζουσαι τὸ εὐγενὲς τοῦ ἦθους του πρὸς ἀνάλογον κοινωνικὴν δι' αὐτὸν θέσιν. Δίφνης ὁ ἦρως τοῦ μυθιστορήματός σας ἐπικλίει ἐμπροσθεν καὶ μεταξὺ τῶν γονάτων του πτύει.

Τετέλεσται! — Εὐθὺς ὁ πρίγκιψ σας μεταμορφοῦται εἰς τὸν μᾶλλον ἀστοχεῖστον, εἰς τὸν μᾶλλον ἀγροικόν, — καὶ ἐγείρεται μάλιστα ἐν ὑμῖν εἰδὸς τι μνηστικαίας ἐναντίον του διὰ τὴν τῆς φαντασιοπληξίας σας χρονοτριβήν. Ὅσοι διατελοῦσι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀθλίαις ἐξέως τοῦ ἀποπτύειν ἐν μέσῃ ὁδῷ, ἀφ' ὀμάξης ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν ἐκ παντὸς τρόπου, δέον νὰ κατὰστέλωσι ταύτην, καθόσον δὲν περιγράφεται ὅποιαν ἀποστροφὴν ἐμποιεῖ εἰς λεπτοφυῆ καρδίαν ἢ θέα τῆς πράξεως ταύτης. Το βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις πράξεων τινῶν δὲν καθωρῖσθη εἰσέτι, ἀλλ' ἡ οἰκεία ἐκάστου λεπτότης τὰς καθοδηγεῖ, π. χ. ἡ προσφορὰ σιγάρου δὲν διετυπώθη ὡρισμένως, ἀλλὰ φέρει τρόπον ἵνα ἐθνικότητος σύνθημα καθόσον ποικιλλεῖ εἰς τὰ διάφορα κράτη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Φέρ' εἰπεῖν. Ὁ Ἰσπανὸς προσφέρει τὸ σιγάρον ἀνγμμένον ἀφοῦ πρότερον τὸ καπνίσει ὀλίγον. Ὁ Γερμανὸς ἀνάπτει πρῶτον τὸ ἰδικόν του τεινῶν εἰτα τὸ φῶσφορον εἰς τὸν σύντροπον. Ὁ Ἀγγλος τὸ προσφέρει ἕτοιμον, ὁ Γάλλος ὁ Ἐλβετὸς περιποιεῖται ἐν πρώτοις

τὸν φίλον του καὶ εἰτα μεριμᾷ δι' ἐαυτὸν. Ὁ Ἰταλὸς ρυθμίζει τὴν προσφορὰν του κατὰ τὰς προαίρειάς του διαθέσεις. Πῦρ ἐν μέσῃ ὁδῷ παρ' ἀγνωστού ζητούμενον εἶναι ἐξὶς Ἀμερικανικὴ ἐκλιπούσα ὁσημέραι. Εἰς τὴν ἀνάλογον ὅθεν λεπτότητα ἐκάστου ἀτόμου ἀφίνετα ἢ ἐκλογή τῆς προτιμητέως κατὰ τὴν προσφορὰν.

Ταυτὸ ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ διὰ τὴν προσφορὰν ἀνθροδότης. Αὕτη ἔχει ἀκριβεῖαν καὶ ὄρους. Ἄνθη λευκά χαριέντως διευθετιμὲν ἐν εἴδει ριπιδίου, στεφάνης, κανίστρον προσφέρονται εἰς νεάνιδα. Ρόδα καὶ ἕξ περιτετυλιγμένα διὰ πλουσίας ταινίας ἀρμόζουσι εἰς τὴν ὑπερτρακοντοῦτιδα.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὅποιαδήποτε καὶ ἐάν ὦσι τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ οἱ νόμοι χώρας τινός, αἱ γυναῖκες ἐπηρεάζουσι τὰ μάλιστα. Ἄλλ' ἢ ἐπιρροὴ αὕτη εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὠφέλιμος ἢ ἐπιβλαβὴς ἀνάλογως τοῦ βελίου τῆς ἀπονεμομένης αὐτῇ ὑπολήψεως ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων· εἴτε ὡς εἰδωλὸν του, εἴτε ὡς σύντροπον τοῦ βίου του, θεωρεῖ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ, ἢ γυνὴ τὸν μορρώνει, ὅπως ἐπιθυμῆ. Τοιαύτη ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροὴ αὐτῆς, ὡς ἀπορρέουσα ἐκ θεῖας δικαιοσύνης, ὁ ἀνὴρ δὲν δύναται νὰ ταπεινώσῃ αὐτήν, ἐὰν πρῶτος αὐτὸς δὲν ταπεινωθῆ κοὶ δὲν δύναται τιμῶν αὐτήν ἐπαξίως νὰ τὴν ὑψώσῃ, ἀν μὴ αὐτὸς ἠθικῶς ὑψωθῆ.

Στρέφοντες τὸ ὄμμα ἐπὶ τῆς γυναικὸς σφίρας, παρατηροῦμεν, ὅτι ἄλλαι ἄλλαχού ἐπιμαρτυροῦσι ἰδέαι περὶ γυναικός. Καὶ δὴ ἐν μὲν τῇ Ἀνατολῇ, ἐνθὰ ἡ πρόοδος καὶ ὁ πολιτισμὸς εὐρίσκονται ἐν ἀρα νηπιότητι ἢ γυνὴ θεωρεῖται δούλη, ἐν δὲ τῇ Δύσει, ἐν ἣ ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία βασιλεύουσι, τιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται ἐπαξίως.

Ἐπομένως αἱ διάφοροι γνόμαι περὶ αὐτῶν. Κατὰ τὸν πολὺν Ἀγγλὸν Π. Αἱ γυναῖκες εἶναι τὰ βελία, αἱ ἐπιστήμαι, αἱ τέχναι, καὶ αἱ Ἀκαδημαίαι, αἱ ὁποῖαι δεικνύουσι, περικλείουσι καὶ τρέφουσι ὅλον τὸν κόσμον.

Κατ' ἄλλον ἢ γυνὴ εἶναι ἡ ποίησις τῆς γῆς, ὡς οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, φωτίζουσι δ' ἀρμονικῶς ἐξημοιοῦνται με ἐπιγειον πλανήτην, ὀδηγοῦσα τὰ βήματα τῆς ἀνθρωπότητος.

κ. Πιέρβελ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἰ ο δ ρ ή τ ω ρ. Πρῶτην φορὰν ἐν Ἰνδίαίς γυνὴ ἰθαγενὴς ἔλαβε τὸν λόγον ἐν δημοσίᾳ συνέλευσι. Ἡ δόκτωρ Ρατζαμπέ — Ἄρ-δειρ — Μαμπρβάλια ὤμιλῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Τραμπγὰς περὶ φυσιολογίας τῶν πνευμένων. Μεταξὺ τοῦ πολυαριθμοῦ ἀκροατηρίου ἠριθμοῦντο ὑπὲρ τὰς 300 ἰθαγενεῖς γυναῖκες, αἱ τες ἔχειροκροτοῦν ἐπαινετικῶς καὶ ἐνθουσιῶδως τὴν ῥήτορα.

Σύλληγοις Κινέζων γυναικῶν. Ἐν Κίνα ἰδρῶθη καὶ αὕτως Σύλλογος Κυριῶν, σκοπὸν νὰ ἐργασθῆ πρὸς κατάρτησιν τοῦ βαρβαροῦ ἔθιμου τῆς παραμορφώσεως τοῦ γυναικείου ποδός.

Τρεῖς ἀδελφαὶ ἰατροί. Τρεῖς ἀδελφαὶ ἐκ Βιέννης ὑπέστησαν συγχρόνως τὰς διπλωματικὰς τῶν ἐξετάσεως ὡς ἰατροί. Αἱ τρεῖς δεσποινίδες Βίλε ἔτυχον τῶν διδακτορικῶν πτυχίων τῶν μετὰ πολλῶν ἐπαύων. Ἡ μεγαλύτερα θέλει ἀποκατασταθῆ ἐν Βιέν-

νη, ἐνθ' αἱ δύο νεώτεροι μετέβησαν εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός τῶν.

Γυνὴ φαρμακοποιός. Ἡ δεσποινὴς Δὰλ, ὑποστᾶσα τὰς κανονισμένας ἐξετάσεις ἐν τῇ φαρμακευτικῇ σχολῇ τῆς Νορβηγίας, ἔδρυσεν αὐτὸς φαρμακεῖον, οὐτινος τὸ προσωπικὸν συνίσταται ἀπὸ γυναικῶν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὰ παιδιὰ παίζουν. Εἶναι ὁ προορισμὸς τῶν. Ἄλλ' ὀν εὐρίσκετε ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μας τὰ παίγνια τῶν παιδῶν εἶναι ἴσως καλλιτεχνικώτατα, εἶναι τέλεια, εἶναι ὠραία, εἶναι ἀκριβᾶ, εἶναι λαμπρὰ διὰ τοῦς κερδοσκόπους βιομηχάνους καὶ μικροπόρους ἥκιστα ὅμως ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν τῶν.

Τὰ παιγνίδια τῶν μητέρων καὶ πατέρων μας συνίσταντο εἰς ἀπλὴν βυτίου στεφάνην, ἢ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκίας οἱ παῖδες ἐσυρον, εἰς ἄετὸν χάρτον, ὃν ὀπο ὑψηλοῦ μέρους ἀνεπέτων, εἰς τὴν τυφλόμυιαν, τὸν κνημητὸν καὶ τὰς κούκλας. Σήμερον τὰ μικρὰ ἔχουσι ἀντὶ παιγνίων κωλύσιον μετὰ μολύνου σφραγίδος, ἐν ἀλλογον ἀκίνητον, μίαν σάλπιγγα χρυσὴν, μίαν σπάθην, μίαν συρίκτραν, μίαν κούκλαν ἀρτίαν μεγάλην μετὰ πολυτελεῖς ἐσθήτας, μετὰ δίοπτρα καὶ ριπιδίον, ἢ ἓνα κενεγκόζην ὅστις ἀνεκοκατεβαίνει ἐπὶ ἐνὸς ζύλου. Τὰ μικρὰ βλέπουσι τὰ παίγνια τῶν, τὰ θαυμάζουσι, ἴστανται μαγευμένα πρὸ αὐτῶν, ἀλλὰ τὸσφ μόνον. Μόλις τὰ ἐγγίζουσι, φοβούμενα καὶ δικαίως μὴ ταῦτα συντριβῶσι, ξεσχισθῶσι, ἀποχρωματισθῶσι.

Ἄλλ' ὀν τὰ παιδικὰ παίγνια δὲν σκοποῦσι βεβαίως νὰ ἀναπτύξωσι παρ' αὐτοῖς τὸ αἶσθημα τοῦ θαυμασμοῦ, ἀλλ' ὀντο τοῦ πεδασμοῦ πρὸς πᾶν τὸ δαπανηρὸν καὶ πολυτελεές. Τὰ παίγνια σκοπὸν ἔχουσι νὰ συτελέσωσιν εἰς ἐξάσκησιν καὶ ὑγεινήν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν τοῦ παιδικοῦ σώματος, ὅπερ ὡς

17 —

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

— 17

ΕΝΕΔΡΑ

*Ω !! Ναί ! εἶναι ἰδικόν μου. Τὸ εἶχον χάσει ἀπὸ χθές. Θὰ τὸ ἀψα εἶσως ἐδῶ ἀναχωρῶν.

Τὸ ψυχρὸν καὶ εἰρωνικόν βλέμμα τοῦ δικαστοῦ, κατετάραξε τὸν ἀτυχῆ Δοριὰτ. *Ε ! λοιπόν, τί !! Διὰτί με ἐξετάζουσι καὶ με ἀτενίζουσιν οὕτω, ὡς παρὰδοξον ζῶον

Ἡ Λουκιανὴ καὶ ὁ Γωτιὲ παρατηρήσαντες τὸ αὐστηρὸν τοῦ ἀνακριτοῦ ἕφος πλησίασαν ἐκ περιεργείας.

Ὁ ἀνακριτὴς εἶπε μετὰ φωνὴν ξηρὴν καὶ ἐπιβλητικὴν.

Τὸ μανδύλιον τοῦτο περιετύλλυσε τὴν λαβὴν τοῦ δολοφό-νου ἐργαλείου, ὅτε εὐρομεν αὐτὸ παρὰ τὸ πτώμα. Εἶναι κατὰ-στικτὸν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Βουρέϋ.

Ἡ λαβὴ αὕτη ἐγρησῖμευσε καὶ εἰς τὴν κλοπὴν καὶ εἰς τὸν φόνον. Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν ὑπαρξίν τοῦ μανδύλιου τοῦτου ὅπερ σὰς ἀνήκει ἐν τῷ δωματίῳ ὅπου διεπράχθη τὸ ἐγκλημα περιβάλλον τὸ θανατηφόρον ἐργαλεῖον ;

Δὲν εἰξεύρω, ἐψιθύρισε ὁ δυστυχὴς ἐννοῶν τὸ πρῶτον ἦδη ὅτι ἐξεπτάζετε ὡς ὑποποτος καὶ ὅτι τὰ πάντα συνωμῶτον ἐ-ναντίον του.

Ὁ Γωτιὲ καὶ ἡ Λουκιανὴ κρατοῦμενοι ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐπλησίασαν, λίαν συγκεκινημένοι.

ἐκ τοῦ μεμολυμμένου τῶν πόλεων ἀέρος τόσον ἀσθενῆς, κα-χεκτικὸν καὶ προῶως μαρμαμένον εἶναι. Ἀντὶ λοιπὸν παιγ-νίων πολυτελεῖας, ἀγοράσητε, Κυρία μου, ὡς δῶρον πρὸς τὰ μικρὰ ἐν Τραπεζίον Γυμναστικῆς, δύο ἢ τρεῖς ἐλαστικὰς σφαί-ρας, ἐν μικρὸν σκάλιθρον, ἓνα καλλιερῶσι μέρος τοῦ κήπου, ἐὰν ἔχγητε τοιοῦτον, ἐν σχοινίον, ἓνα ἢ μικρὰ πηλᾶ ὑπὲρ αὐτὸ καὶ τότε ἀντὶ νὰ κερδίζουσιν ἐκ τῶν δῶρων οἱ ἐμποροὶ κερδίζουσι τὰ μικρὰ σας, εἰς ἀναψυχὴν, ζωηρότητα καὶ ὑ-γειάν.

Μαρία Βελλῆ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Β' ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐγένετο ἐναρξὶς τῶν ἐξετάσεων τῆς Β' Δημοτικῆς τῶν θηλέων σχολῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῆς καλ-λίσις διδασκάλου κ. Α. Γρηγοράκη.

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν κυρίαν διευθύνουσαν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς κ. διδασκάλλισας διὰ τὰς εὐστόχους τῶν μικρῶν κορασίων ἀπαντήσεις ὡς καὶ διὰ τὴν σεμνὴν συμπεριφορὰν τῶν.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΚΑΙ Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΣΧΟΛΗΣ

Τὰ ὑπὸ τὰς διακεκριμένας διευθυντῆρας κ. Ἀδαμοπούλου καὶ Π. Θεοδώρου διατελοῦντα ἄνω σχολεῖα ἤρξαντο ἤδη τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν.

Οἱ ἐδάγωγοι μαθητῶν ἀπῆντησαν θαυμασίως ἀνταποκριθέν-τες πληρέστατα εἰς τοῦς ἀιρήτους τῶν διευθυνουσῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ κόπου.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σήμερον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῆς Ε' Δημ. σχολῆς τῶν θηλέων διευθυνομένης ὑπὸ τῆς κ. Ε. Πετρίδου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Οἱ ἱππῶται τῆς Ὁμιλίας. Δις κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην παρ-εστάθη ἐν τῷ Παραδείσῳ το θαυματικὸν καὶ πολὺπλοκον τοῦτο δρᾶ-μα, ὁ ἢ ἐπιτυχία θέλει μείνει εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλ. σκηνῆς.

Κύριε, εἶπεν ὁ Γωτιὲ, εἶμαι ὁ υἱὸς τοῦ πατρός καὶ ἐλάτρευν τὸν πατέρα μου. Ἡ φωνὴ μου ὅθεν ἐλπίζω ὅτι ἔχει ἰσχύν τινα ἐναῦθα. Ἀποπλανᾶσθε ὑποβάλλον εἰς ἀνακρίσιν τὸν καλὸν αὐτὸν καὶ τίμιον ἄνθρωπον, τὸν θετὸν πατέρα τῆς μνηστῆς μου. Οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ φαντασθῆ, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, ὅτι ὁ Δοριὰτ ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ κακὴν πράξιν. Ἐξακολουθῶν ὅθεν νὰ τὸν ἀνακρίνηται ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἀποδίδετε πρὸς αὐτὸν τὴν μεγαλειέτεραν καὶ φρικωδεστέρην τῶν ὕβρεων.

Εὐχαριστῶ, Γωτιὲ εἶπεν ὁ Δοριὰτ διὰ τὰς καλὰς σου λέ-ξεις. Ἄλλ' ὀν εἶναι δυνατόν, νὰ θεωρῶμαι ἐγὼ εἰσοχοί.

*Ὅτι εἶπον Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ ἀνακριτὴς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Γωτιὲ εἶναι ἡ σαφὴς ἐκδήλωσις τῶν σκέψεών μου. Οὐδὲν δύναμαι καθ' ὅλον αὐτῶν τῶν καταφανῶν ἀποδείξεων ἔαν δὲν μοι τὰς ἐξηγήσωσι ἡ δυσπιστία μου διεγείρσται. Ἀπὸ τῆς δυσπιστίας εἰς τὴν ὑπόνοιαν καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν βε-βαίωσιν, ἢ ἀπόστασις εἶναι μικρὰ. Ἐπιτρέψατέ μοι λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσω τὸ ἔργον μου.

Ὁ Γωτιὲ ὑπεκλήθη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν νεκρικὸν θάλα-μον. Ἡ Λουκιανὴ ἐναγκαλιζομένη τὸν πατέρα τῆς. Πόσον ὀλίγον πρέπει νὰ σὲ γνωρίζουν, διὰ νὰ σὲ ὑποπτέωσιν, σὲ τὸν τόσφ καλόν, τόσφ εὐλικρινὴ καὶ τίμιον. Ὁ ἀνακριτὴς ἐξη-κολούθησε : Λέγετε ὅτι ὁ Βουρέϋ μετὰ ἐπαινετικῶν ἀρνή-σεις σὰς ἔδωκε τέλος χθές τὸ ποσὸν ὅπερ τῷ ἐξητούσατε. Βεβαίως αὐτὸς ὁ τόσφ φιλάργυρος θὰ ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο. Σοὶ τὸ ἔδωκεν λοιπὸν ἐνώπιον τρίτου, ἢ τοῦ-λάχιστον ἔλαβε ἀποδείξιν ἰδικήν σου ;

ἀλλ' οὔτε εἰς τὰς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγορεύσαντας νὰ δώσωμεν τὰς προτάσεις μας, διότι πρὸ πάσης ἄλλης ἢ Ἐφημερίσ τῶν Κυριῶν τοῦ Συνεδρίου ἔχει τὸ προνόμιον τῆς δημοσιεύσεως τούτων.

Μετὰ τὴν ἰδικὴν μου πρόποσιν Ἀμερικανὸς τις κύριος ἔλαθε τὸν λόγον καὶ ἀνέγνωσεν ἐπιστολὴν τῆς προέδρου Ἀμερικανοῦ τινος γυναικείου κομητάτου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνέδριον τῶν Παρισίων καὶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῆς γυναικός. Τοῦτον διεδέχθη ἡ ἐπίτιμος πρόεδρος κ. **Gleims Royer**, ἡ σωωτέρα γυνὴ τῆς Γαλλίας, ἥτις ἐποιήσατο ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῶν διαστήμων γυναικῶν πασῶν τῶν ἐποχῶν. Μετ' αὐτὴν τρεῖς βουλευταὶ ὠμίλησαν ὑπὲρ τῆς γυναικός καὶ τέλος ὁ βουλευτὴς **Louis Hugues** ὁ γνωστός καὶ δημοτικώτατος ἐν Γαλλίᾳ ποιητὴς ἀπήγγειλεν ὠραιότατον καὶ ἐνθουσιώδες ποίημα, δι' οὗ ἐξύψωσε τὴν γυνίκα εἰς θεῖον περιωπήν. *Ὅστις δὲν σέβεται τὴν γυναῖκα εἶπε, δὲν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς καὶ τοῦ μὲν γὰρ ὀβριζῆ αὐτὴν δὲν εἶναι υἱὸς γυναικός, ἀλλὰ τίγριος. Δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλὰ θηρίον. Δὲν εἶναι τέκνον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ τέκνον τῆς κοίλας.* Τὸ ποίημα τοῦτου πικρὰ κάλεσε τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν. Χειροκροτήματα, ραγδαῖα καὶ ἐπευφημίαι ἐνθουσιώδεις ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ ρήτορος. Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο προτάσεις τινες σύντομοι, μεθ' ὧν ἡ κ. πρόεδρος ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ καφῆ μεταβάσεως.

Καὶ οὕτως ἐλήξε τὸ ὑπὲρ τῶν Γυναικῶν Δικαιωμάτων Συνέδριον ὅπερ εἶναι καὶ τὸ ἡμιεπίσημον, ὡς ἀνήκον εἰς τὴν μερίδα τῶν φιλελευθέρων καὶ ριζοσπαστριῶν κυριῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κρατῶν ἔνθα τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός δὲν ἐτέθη εἰσέτι ἐπισημῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐτήρησαν ἐν ταῖς συζητήσεσιν θέσιν πολὺ ἐπιφυλακτικῆν.

Τὴν 12ην ἡμῶν τρέχοντος μηνὸς ἦτοι τὴν ἐπομένην Πέμπτην γίνεται ἡ ἐναρκίς τοῦ Ἐπισήμου Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν ἔργων, σωματείων καὶ ἰδρυμάτων, διοργανούμενον ὑπ' αὐτῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ προεδρεύμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ γεροϋσιαστοῦ κ. **Γουλιού Σίμωνος**. Ἡδὴ συνερχόμεθα μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦτου τρις τῆς ἐβδομάδος πρὸς κατὰ τὰς τῶν συζητηθησομένων καὶ διαρρῦμιν τῶν τμημάτων.

Κυρίες καὶ κύριοι!

Φέρω πρόποσιν εἰς ὑγείαν πασῶν καὶ πάντων τῶν προγαγόντων εἰς ὑψηλὴν διεθνή περιωπήν τὸ γυναικεῖον ζήτημα, τὸ προωρισμένον νὰ μεταρρυθμιστῆ τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος ἐπ' ἀγαθῶ τῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας.

Ἀτυχῶς λόγοι ἀνώτεροι τῆς θελήσεώς μου ἐκόλυζάν με νὰ παρευρεθῶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν συζητήσεων τοῦ ἱστορικοῦ τμήματος εἰς Παρισίους ὅπως ἐκθέσω, ὡς εἶχον δηλώσει, τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα ἐν Ἑλλάδι. Καὶ εἶνε ἄξια, κύριοι καὶ κύριοι τῶν συμπαθειῶν τῶν Γαλλίδων ἀδελφῶν τῆς ἢ ἑλληνικῆς γυνῆ, ὡς εἶνε ἄξια τῆς προσοχῆς πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς τύχης ἡμῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ ἀρχαῖαι ἑλληνίδες μας αἰ εἰς τοὺς γυναικωνίτας ζῶσαι εἶνε ἐκεῖναι, αἵτινες πρῶται ἐν τῷ κόσμῳ ἔθραυσαν τὰς πέδας τοῦ δουλοπρεποῦς βίου καὶ ἔθηκον τὸν θεμέλιον λίθον τῆς γυναικείας ἐξυψώσεως. Αἱ Σπαρτιατίτιδες μας ὡς σύζυγοι, πολίτιδες καὶ ἡρωίδες μητέρες, αἱ Ἀθηναῖαι ὡς φιλόσοφοι, ρήτορες καὶ ἐγκρατεῖς πάσης ἐπιστήμης γυναῖκες, ἐν γένει δὲ αἱ ποιήτριαι, καλλιτέχνιδες καὶ συγγραφεῖς μας ἔλυσαν πρὸ εἰκόσιν ἥδη περιπτου αἰῶνων τὸ ζήτημα τῆς μεταξὺ τῶν δύο φύλων ἰσότητος.

Ἡ διδάσκαλος τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ μας Πινδάρου Μῦρτις, ἡ ἐπτεμεμένη ποιήτρια μας Κόριννα, ἡ ἐξάκις αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐν ποιητικοῖς ἀγῶσι νικήσασα, ἡ Ἀσπασία συντάττουσα τοὺς ὠραιότερους λόγους, οὗς ὁ Περικλῆς ἀπήγγελλε, καὶ δι'

ὧν ἀπεθανάτισε τὸ ὄνομα του, ἡ ἐκ Κορίνθου Κάρα μας ἐπινοοῦσα τὴν πλαστικὴν, ἡ ἐκ Κυζίκου Λάλα ἡς τὸ ὄνομα κοσμεῖ τὴν περιφανεστέραν σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς ζωγραφικῆς, αἱ σοφαὶ Πυθαγορίστριαί μας, ὧν αἱ πλεῖστα: ὑπῆρξαν διδάσκαλοι περιφανῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνδρῶν. ἡ ἐκ Θηβῶν ποιήτρια Τελέσιλλα ἡ ἡρωϊκῶς σώσασα τὴν πατρίδα τῆς ἐκ τῆς δουλείας καὶ τόσαι ἄλλαι ἡρωίδες καὶ ὑπέροχοι γυναῖκες, — ὧν ἡ ἀπαριθμησις θὰ ἀπησχόλει ὄρας ὀλοκλήρους, — ἔθηκον τὴν γυναῖκα ἂν οὐχὶ εἰς ἀνωτέραν, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμῶν μετὰ τοῦ ἀνδρός μοῖραν.

Ἡ σύγχρονος Ἑλληνὶς ἄξια διάδοχος τῶν εὐγενῶν τοῦ τῶν προγόνων τῆς, προικισμένη δι' εὐφυΐας καὶ νοημοσύνης ὑπερόχου ἤθελεν ἀναμφιβόλως παρακολουθεῖ ὑμᾶς ἐν τῇ πορείᾳ τῆς προόδου καὶ εὐγενούς δράσεως ἐάν τῶσαν αἰῶνων δουλεία δὲν ἀπετύπου ἐπ' αὐτῆς τὰ ἔγχα τῶν σιδηρῶν ἀλύσεων τῆς. Οἱ Ἕλληνες τοῦ αἰῶνος μας συνεργοὺς ἔχοντες τόσας ἡρωίδας καὶ ἐξόχους τῆς ἐπικρασίας γυναικῆς ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς χώρας μας καὶ ἀπήλλαξαν ἡμᾶς ἐπὶ νομικοῦ δουλικῶ βίου, εἶνε ἀληθές! Ἐλησμένησαν ἡμῶν ἐν τῇ γῆ καὶ τῷ ἐνθουσιασμῷ τοῦ θριάμβου τῶν οἶα ὑπῆρξεν ἡ Ἑλληνὶς γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ διὰ ποίας αἰγῆς περιέβαλλε τὸ γόνυ τῶν ἐλληνικῶν ὀνόματος.

Αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις μας ἀφιερθεῖσαι εἰς τὴν πολιτικὴν διαρρῦμιν τῆς χώρας καὶ τὰς πολυειδέεις ἀσχολίας, ἅς πάντοτε συνεπάγεται ἡ ἀνακύπτεις κράτους τινός, δὲν ἐμερίμνησαν ἄτυχῶς μέχρι σήμερον περὶ συστάσεως Λυκείου καὶ Γυμνασίου θηλέων, ἀρκισθέντες εἰς τὴν πρῶτην καὶ κατωτέραν τῆς γυναικῆς παιδευσιν. Ἄλλ' οὔτε ποικτικαὶ καὶ τεχνικαὶ σχολαὶ ὧν βρῖθαι ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἰδρῦθησαν ἐν Ἑλλάδι μέχρι σήμερον.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ἱκανὸς ἀριθμὸς συγχρόνων ἑλληνίδων κατώρθωσε νὰ τεθῆ ὑψηλότερα τῆς περὶ αὐτῶν ὀλιγαρίας τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνούντων. Ὅ,τι ἀποποιεῖται αὐταῖς ἡ πατρίς ἐξήχησαν παρὰ τῶν περωτισμένων λαῶν, οἵτινες δὲν ἀνοῦνται εἰς τὴν γυναῖκα τὴν εὐγενῆ τοῦ πνεύματος τροφήν, ἣν χορηγοῦσι πρὸς τὸν ἄνδρα.

Σήμερον ἀκοῖτως δύο τῶν συμπολιτῶν μου φοιτῶσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Παγκοσμίου ταύτης μηροτόλεως τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐν Ἑλλάδι εἶμαι ἡ πρῶτη γυνὴ κυρία καὶ κύριος, ἡ ἀναπετάσασα τὴν σημαίαν, ὅμι τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως, — διότι εἶμεθα ἀσθενεῖς ἐτι πρὸς τοῦτο — ἀλλὰ τῆς ἀνωτέρας πνευματικῆς μορφώσεως καὶ τῆς εὐεργετικῆς διὰ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς γυναικείας ἐργασίας. Εἶμαι ἡ πρῶτη ἑλληνὶς δημοσιογράφος καὶ ἡ μόνη γυνὴ, ἡ ἀψηφίσασα τὰς προλήψεις, περιφρονήσασα τοὺς κινδύνους καὶ μετὰ θάρρους ἐπὶ τριετίαν ἤδη παλαίουσα κατὰ τῶν περὶ γυναικῆς προλήψεων.

Αἱ ἑλληνίδες κατανοοῦται ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ νεοῦ κράτους μας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν προόδου ἡξίωσαν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς το πρῶτον ἐν Ἑλλάδι χάριν αὐτῶν καὶ πρὸς ὑπεράσπιτιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδίων φύλων. Ὑπὸ ἐνθουσιώδους δὲ χαρᾶς κατελήθησαν ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς συγκαλήσεως τοῦ συνεδρίου, ὅπερ μᾶς ἐνόησε σήμερον καὶ ἐκ τῶν ἐργασίῶν τοῦ ὁποῖου ἐλπίζουσι καὶ αὐταὶ ποιάν τινα τῆς θέσεως τῶν βελτιώσιν.

Ἐν ὀνόματι ὅθεν πασῶν τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν πίνω εἰς ὑγείαν τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας, τῶν ἐξόχων τέκνων τῆς εὐγενούς ταύτης χώρας, ἣν τόσον ἐν Ἑλλάδι ἀγαπῶμεν. Πίνω εἰς ὑγείαν τῆς σεβαστῆς προέδρου μας κ. Μαρίας Δερέμ ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀκαμάτου ἀγωνιστοῦ τῶν γυναικῶν δικαιομάτων κ. Λέοντος Ριτσιῆ, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ὁποῖων ἀφείλεται τὸ συνέδριον τοῦτο, καθ' ὃ μοι παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω πόσον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εὐγνωμονεῖ καὶ πόσον ἐκ καρδίας ἀγαπᾷ τὴν κρατικὴν φίλην καὶ εὐγενῆ προστατίδα τοῦ Γαλλίαν!